

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

บทที่ 1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ● โดยที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะและมีความยุ่งยากซับซ้อนจากการใช้แนวคิดมูลค่ายุติธรรม (Fair Value) เป็นหลักในการจัดทำรายงานทางการเงิน ซึ่งเป็นภาระและก่อให้เกิดต้นทุนในการจัดทำ ● สภาวิชาชีพบัญชีฯ ได้กำหนดแนวปฏิบัติทางบัญชีสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ โดยการประกาศยกเว้นการบังคับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินของไทย (TFRSs) บางฉบับ ซึ่งเป็นวิธีแก้ปัญหาที่อาจทำได้โดยง่าย แต่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทั้งหมด เนื่องจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่มีได้ยกเว้นการบังคับใช้หลายฉบับยังมีประเด็นที่มีปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ ● ดังนั้น สภาวิชาชีพบัญชีฯ จึงได้ตั้งคณะทำงานเพื่อทำการศึกษาเบื้องต้นในการดำเนินการร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ (Exposure Draft on Thai Financial Reporting Standards for Non-Publicly Accountable Entities: ED-TFRS for NPAEs) เพื่อความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้กับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจสำหรับประเทศไทย 	<ul style="list-style-type: none"> ● ประมวลรัษฎากร บังคับใช้กับทุกนิติบุคคล โดยไม่แบ่งแยกว่านิติบุคคลนั้นจะเป็นกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะหรือไม่ ยกเว้นกรณีที่มีประกาศคำสั่งให้การปฏิบัติตามกฎหมายภาษีให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีสำหรับกิจการที่มีส่วนได้เสียสาธารณะ คือ การรับรู้รายได้จากกิจการอสังหาริมทรัพย์ และการรับรู้รายได้ค่าเช่าและค่าใช้จ่ายจากการเช่า

**สรุปความแตกต่างหลักการทางบัญชีกับหลักการทางภาษี
สำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ**

NPAEs	TAX
<ul style="list-style-type: none"> ● วัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ คือ การให้แนวทางในการรายงานการเงินที่มีคุณภาพที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมการนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ประกอบการและผู้ใช้งบการเงินอื่นๆ 2. สนับสนุนให้เกิดการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพทั้งระดับจุลภาคและระดับมหภาค 3. เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้ง่ายขึ้น และช่วยลดต้นทุนของเงินทุน 4. ส่งเสริมให้เกิดความสม่ำเสมอและเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลทางการเงินที่ช่วยให้ผู้ประกอบการและผู้ใช้งบการเงินเกิดความเชื่อมั่นซึ่งนำไปสู่การเติบโตของธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยรวม 	<ul style="list-style-type: none"> ● ในหลักการ หากไม่มีข้อกำหนดใดที่กำหนดโดยประมวลรัษฎากรเป็นพิเศษ จะยึดหลักการเดียวกับมาตรฐานการบัญชีใช้เป็นข้อมูลในการเสียภาษีของนิติบุคคลนั้น ตัวอย่างเช่น <ul style="list-style-type: none"> ■ ม.3 ฉ บรรดาบัญชี เอกสารและหลักฐานต่างๆ ซึ่งเกี่ยวกับ หรือ สันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษีอากรที่จะต้องเสียถ้าทำเป็นภาษาต่างประเทศ ต้องแปลเป็นภาษาไทย ■ ม.3 สัตต เพื่อประโยชน์แห่งการจัดเก็บภาษีอากร ต้องมีการตรวจสอบรับรองบัญชีที่มีใบอนุญาต ■ ม.17 การยื่นรายการ รายงาน งบดุล การส่งให้มีบัญชีพิเศษ – ต้องทำรายงานพิเศษเพื่อเป็นข้อมูลทางภาษี ■ ส่วน 3 การเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล - จะมีข้อกำหนดต่างๆ ในการรับรู้รายได้และรายจ่ายทางภาษีเพื่อการคำนวณหากำไรสุทธิทางภาษีซึ่งในส่วนนี้ข้อกำหนดบางอย่างอาจแตกต่างจากหลักเกณฑ์ทางบัญชี